

Duch Święty zstąpi na was

(7 Niedziela Wielkanocy, rok C. Czyt. Dz 1, 1-11, Ps 47, Hbr 9,24-28; 19-23; J 24,46-53)

Drodzy Bracia w kapłaństwie,
Wielebne Siostry i Bracia zakonni,
Umiłowani Diecezjanie,

1. Umiłowani przez Boga w Duchu Świętym

U źródeł naszej chrześcijańskiej nadziei jest zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa. Nadzieję tę pokładamy nie tylko w życiu doczesnym, ale przede wszystkim w życiu wiecznym, do którego dążymy. Kierunek naszego ziemskiego pielgrzymowania wskazuje nam dzisiejsza niedziela. Chrystus wstępujący do nieba przypomina, że w Domu Ojca jest przygotowane miejsce dla każdego z nas. Duch Święty, zapowiedziany przez Chrystusa, pozwala nam poznać tę prawdę, że przez posłannictwo Jezusa Chrystusa, przez Jego śmierć, zmartwychwstanie i wniebowstąpienie spełnia się wobec całej ludzkości zbawcza wola Boga Ojca. Dzięki Duchowi Świętemu uczniowie Jezusa zrozumieli, że teraz decyzja odnośnie do własnego zbawienia należy już tylko do nich. My, podobnie jak apostołowie, jesteśmy świadomi tego, że zbawienie jest nie tylko dziełem Boga, ale również i naszym udziałem. Dlatego winniśmy otwierać się na nieustanne działanie Ducha Świętego. Dla nas Wieczernikiem zesłania Ducha Świętego są świątynie, w których słuchamy słowa Bożego, modlimy się we wspólnocie, przyjmujemy sakramenty, w tym sakrament bierzmowania. W nim odnawiamy przyrzeczenia chrzcielne oraz prosimy o Ducha Świętego i Jego dary, abyśmy mogli mężnie wyznawać wiarę i postępować według jej zasad. Jako wierni Diecezji Drohiczyńskiej stanowimy część ludu, który – według usłyszanych dzisiaj słów psalmisty – ma słać Boga i śpiewać Mu hymn. Ta wierność Bogu jest wyrazem naszej miłości. W konsekwencji i w naszym życiu spełnią się słowa Jezusa Chrystusa, które wypowiedział do swoich uczniów: „Jeśli Mnie kto miłuje, będzie zachowywał moją naukę, a Ojciec mój umiłuje go i przyjdziemy do niego, i będziemy u niego przebywać” (J 14,23).

2. Zgromadzeni w Kościele przez Ducha Świętego

Bramą, która prowadzi każdego człowieka do wspólnoty Kościoła, jest chrzest święty. Są to nowe narodziny z Ducha. Wynika to z zamysłu i działania Bożego. O nowych narodzinach – nie z ciała, lecz z Ducha – mówi Chrystus na spotkaniu z Nikodemem: „Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, jeśli się ktoś nie narodzi z wody i z Ducha, nie może wejść do królestwa Bożego” (J 3,5). Mając nowe życie otrzymane w Kościele, jednocześnie uczestniczymy w królestwie niebieskim. Doświadczenie Kościoła trwa nieprzerwanie od ponad dwóch tysięcy lat. Ten sam Duch, od którego pochodzi nasze drugie narodzenie, obiecany w Wieczerniku przez Chrystusa, nieustannie prowadzi Kościół, uświęca go i umacnia. Mimo słabości i grzeszności jego członków, jest on „solą ziemi i światłem świata”. Grecka nazwa Kościoła – „Ekklesia” – oznacza po prostu „zwołanie”, „zgromadzenie”. Z pewnością pamiętamy słowa Jezusa, który zapewniał, że „gdzie są dwaj albo trzej zebrani w imię moje, tam jestem pośród nich” (Mt 18,20). Doświadczamy tego, ilekroć gromadzimy się na Eucharystii lub podejmujemy dzieła miłosierdzia. Począwszy od rodziny, przez różne ruchy, grupy i stowarzyszenia, przez wspólnotę parafialną i diecezjalną, tworzymy tę wielką i niezwykłą wspólnotę, jaką jest Kościół. Od momentu chrztu świętego jesteśmy jego członkami i czujemy się za niego odpowiedzialni.

3. Kościół święty wspólnotą grzeszników

Prawdę o wspólnocie Kościoła i jej przeznaczeniu w sposób obrazowy ukazuje fragment Apokalipsy św. Jana apostoła. W poetycki sposób autor natchniony przedstawia nam piękno Miasta Świętego, które wypełnione jest chwałą Boga. Tak opisane Jeruzalem czasów mesjańskich jest znakiem Kościoła, nazwanego Oblubienicą, Małżonką Baranka. Co ciekawe, „mur miasta ma dwanaście warstw fundamentu, a na nich dwanaście imion dwunastu Apostołów Baranka”. Podczas Ostatniej Wieczerzy Jezus kieruje do nich mowę pożegnalną. W niej przekazuje apostołom gwarancję nieomyślności nauczycielskiego urzędu Kościoła. „Duch Święty, którego Ojciec pošle w moim imieniu, On was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co Ja wam powiedziałem”. Nie zdolności, osobista świętość czy doskonałość apostołów oraz ich następców, ale Osoba Ducha Świętego zapewnia, że Kościół jest jeden, święty, powszechny i apostołski. Musimy jednak pamiętać, że Kościół składa się nie tylko z osób duchownych, ale ze wszystkich ochrzczonych. Kiedy będziemy za chwilę wyznawać naszą wiarę, powiemy: „Wierzę w jeden, święty, powszechny i apostołski Kościół”. Ktoś może pomyśleć, że nie wszyscy członkowie Kościoła są święci. I słusznie, ponieważ Kościół stanowią grzesznicy. Jednak świętość Kościoła i świętość jego członków

pochodzi od Chrystusa i od Ducha Świętego. Bowiem to „Chrystus [który wszedł do samego nieba] raz jeden był ofiarowany dla zgładzenia grzechów wielu, drugi raz ukaze się nie w związku z grzechem, lecz dla zbawienia tych, którzy Go oczekują”. Dzięki Chrystusowi i Duchowi Świętemu Kościół jest święty, a grzesznicy mogą się nawracać i wejść na drogę świętości. Tej prawdy nie mogą przesłonić żadne grzechy i błędy członków Kościoła.

4. Zjednoczeni z Bogiem na modlitwie i w sakramentach świętych

Każdy z nas znajduje w swoim życiu sposobne chwile na spotkanie z Bogiem. Co roku w maju i w czerwcu nie tylko w świątyniach czy domach, ale przy krzyżach i kapliczkach przydrożnych rozbrzmiewa modlitwa zanoszona do Boga. Gdy przejeżdżam drogami diecezji, widzę pięknie odnowione i udekorowane krzyże i kapliczki. Kiedy spotykam modlące się przy nich osoby i słyszę słowa litanii oraz śpiewy religijne, zatrzymuję się. Błogosławię im i pochwalam piękne świadectwo ich wiary oraz wyraz miłości do Boga i Jego świętych. Wyrażam wdzięczność tym wszystkim, którzy dbają o święte znaki i miejsca oraz dziękuję serdecznie za ich modlitwę. W tych miesiącach większość dzieci wraz z rodzicami i rodzinami przeżywa pierwszą spowiedź oraz Komunię Świętą. Są to bardzo wzruszające momenty w naszym życiu. Kiedy widzimy otwartość i niewinność dzieci, ich stroje oraz piękną oprawę liturgiczną, całość rozgrzewa serca i dotyka głębi sumienia. Poruszające jest to, że bardzo często dostrzegamy autentyczne utożsamianie się dzieci z tym, co zawiera się w sakramencie Komunii Świętej, który jest spotkaniem z żywym Jezusem. Mimo dużych emocji, które temu towarzyszą, u dzieci nie widać jakiejś rutyny czy gry, ale czystą wiarę. Do nas – osób starszych – wracają wspomnienia własnej Pierwszej Komunii Świętej. Być może jedną myślą ogarniamy czas, który upłynął od tamtych przeżyć i wszystko, co się wydarzyło od tamtego momentu. Zasadne byłoby zadanie sobie pytania: Jak daleko odeszliśmy od tamtego, tak szczególnego i otwartego spotkania z Bogiem w Kościele?

5. Wezwani do wspólnoty przez św. Jana Pawła II

Piękna i mocy wspólnoty Kościoła mogliśmy doświadczyć dwadzieścia lat temu, 10 czerwca 1999 r., kiedy do stolicy naszej diecezji przybył następca św. Piotra – św. Jan Paweł II. Podczas nabożeństwa ekumenicznego modliliśmy się o jedność chrześcijan, która na przestrzeni dziejów została poważnie naruszona. To doniosłe wydarzenie wciąż jest obecne i żywe w sercach wielu. Przez naszą postawę i zaangażowanie pragniemy pielęgnować pamięć o obecności św. Jana Pawła II w naszej diecezji. Dwadzieścia lat temu czuliśmy się Kościołem w myśl słów św. Ambrożego: „Gdzie jest Piotr, tam jest Kościół”. Z tego też

powodu kolejną – już dwudziestą – rocznicę pobytu papieża Polaka w Drohiczynie chcemy świętować jako Dzień Wspólnoty Wspólnot ze św. Janem Pawłem II. Hasło tegorocznych obchodów: „Wstańcie, chodźmy!” jest tożsame z zawołaniem Dnia Papieskiego. Podobnie jak w roku ubiegłym, zapraszam wszystkich diecezjan 8 czerwca, w drugą sobotę miesiąca, do Drohiczyna. Już od godz. 10.00 wspólnoty, ruchy i stowarzyszenia z całej diecezji spotkają się na modlitwie w wyznaczonych miejscach. Centralnym punktem spotkania będzie uroczysta Eucharystia celebrowana o godz. 12.00 na placu przykatedralnym. Przypomnimy wtedy modlitwę papieża, naszego Rodaka, którą wypowiedział czterdzieści lat temu na Placu Zwycięstwa w Warszawie: „Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze ziemi, tej ziemi!”. Umocnieni spotkaniem na szczeblu diecezjalnym, po powrocie do naszych parafii, 10 czerwca będziemy w nich przeżywać tę rocznicę. Pamiątką tego spotkania w każdej parafii jest poświęcony przez niego krzyż. Powinien być on dla wspólnoty parafialnej centrum modlitewnego skupienia i czuwania.

W tego jubileuszowego ducha wpisuje się jeszcze jedna uroczystość. W Drohiczynie 10 czerwca o godz. 17.00, w czasie Mszy św. w katedrze, będziemy świętować 25. rocznicę przyjęcia sakry biskupiej przez Jego Eksceleńcję Księdza Biskupa Antoniego Pacyfika Dydycza. Ksiądz Biskup swoją posługą pasterską przez dwadzieścia lat budował naszą diecezjalną wspólnotę. Uroczystość będzie dobrą okazją, by wyrazić wdzięczność Dostojnemu Jubilatowi oraz złożyć Mu jubileuszowo-imieninowe życzenia. Umocnieni Duchem Świętym, który jedna i łączy nas we wspólnotę, winniśmy, jako świadkowie, niestrudzenie głosić światu Ewangelię o zbawieniu. Niech to spotkanie, które odbędzie się już 8 czerwca, umocni w nas tę właśnie postawę. Na czas przygotowań do naszego diecezjalnego Dnia Wspólnoty Wspólnot ze św. Janem Pawłem II i uroczystości parafialnych udzielam pasterskiego błogosławieństwa: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego. Amen.

+ *Tadeusz Pikus*

Biskup Diecezji Drohiczyńskiej

Drohiczyn, 24 maja 2019 r.

L. 480/2019

Kuria Diecezjalna

Kościelna 10

17-312 Drohiczyn

Zarządzenie: Niniejszy *List pasterski Biskupa Diecezji Drohiczyńskiej* należy odczytać we wszystkich kościołach i kaplicach naszej diecezji w VII Niedzielę Wielkanocną w Uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego – 2 czerwca 2019 r.

Ks. dr Zbigniew Rostkowski

Wikariusz Generalny